

Ravno tako so me razveselile imena Kulda, Svarda, Baroda; tudi one so priimena Vidrasa - Perkuna. Znano je, da so Indi, Germani in Slovani, tudi stari Gerki mislili, da Indra-Pardžanja kadar gromí, meče kamnate krogle „ačman“, nemški Donar pa hamar = kamen. Slovaci imenujejo to kroglo kule, toraj Kulda pomenjuje „Der Donnersteingeber“. Strela se velí v sanskritu svaruš; s to besedo se ujema ime polabsko-slovanskega boga Svaroh od korenike svar fulgere, toraj Svarda pomenjuje „der Blitzgeber“. Na kamnu rimsko-slovenskem hranjenem v gradu Tanzenbergu na Koroškem stoji možko ime Svarda. (Muhar „Röm. Norik.“ I. 186).

Pa tudi Baroda, katero ime celó v kranjskih narodnih pesmih nahajamo, izrazuje deževnika ali dežodatelja. V Zendu se velí vara dež, novoperziški: bârân, slovenski bara, mokrota, močvirina, toraj Baroda, „der Regengeber“. Primeri priime indiške Čive Varadâ.

Glejte dragi domorodci, da ni nobena besedica zavreči, in kako važne so za basnoslovne preiskave narodne pesmi, vere, šege in celó otročje gurače. Gosp. Dragana pa prosimo, naj nam večkrat priobčuje kaj takošnih mičnih povestic. Kadar mi bode ugodilo pomen ostalih, v tej povestici še navedenih imen, kakor Namoš, Kert itd. razrešiti, jih bodem tudi „Novicam“ priobčil ⁷⁾. Dav. Terstenjak.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Šoštajna na Štaj. 7. marca. Danes jutro med drugo in tretjo četertinko na štiri je tudi pri nas močen potres bil, kakoršen že veliko let ne. Terpel je blizo 15 sekund. Duri, okna in stekla na mizi so klepetale, da smo se vsi iz spanja zbudili. Podnebje bilo je jasno in mirno, ob potresu pa se je slišal močen, molkel vihar. V šolo pridši mi pripovedujejo otroci: „Pri nas je ura obstala, pri nas so kokoši z gred poskakale, pri nas je božja martra s stene padla, jaz sem straha se jokala itd.“ Povém otročičem, kaj je potres, kake spremembe je že napravil po svetu: da so tū in tū puščave, kjer so bile nekdanj lepe mesta, — tū in tam jezera, kjer je bila nekdanj kopna zemlja itd. Neki fantič sklence ogovor: Hvala Bogu, da se pri nas še ni kaj takega pripetilo! — Še povém, da naše polja so do malega še pokrite z belo, merzlo odejo, pa smo zapazili, da se je ozimina zeló pogubila. Ob pravem času sem povedal otrokom v šoli — da naj tudi domá povedó — kaj letošnja zima tirja, žita na njivah zavarovati: da se ima sneg na njih preorati ali prekopati, pa prostemu kmetiču se to zdi novo in prazno delo, ker meni, ko pride jug, bo že sneg preoral. Vidi se že, da bo jug jel prepozno svoje delo opravljati. Mnogim kmetom že tudi klaje primanjkuje. Tak nam bo pustila terda zima opuljene njive, medlo živino, malo in slabega gnoja, — tarnja pa tudi ne bo pomagala kmetu, ki si svetovati ne dá. Musi.

Iz Ložke doline. D—n. Za dunajsko razstavo Vam mislim tudi nekaj poslati, če ni že prepozno *). 7. dan t. m. smo tudi pri nas čutili potres ob $\frac{3}{4}$ na 4; bil je precej hud, vendar brez vse škode. Bilo je sicer jasno vreme, vendar se je že jug čutil, in res se je bil še tisti dan prikazal.

Novičar iz raznih krajev.

V četrtek popoldne ste Nju Veličanstvi srečno dospele na Dunaj, kterege ste zapustile pred 4 meseci. — Vsem

„Hod'mo deža prosit“ še omenim, da tudi Serbi tako za dež prosijo (glej Vukove „pjesme dodolske“ 86—88). Tudi pri starih Nemcih je ta običaj vladal, samo da so za bajilo (Zaubermittel) deklinici na mazinec prave noge privezali blen (hyosciamus). Glej več o tem Grimmovo „Deutsche Mithologie“ str. 560. Pis.

*) Ni še prepozno ne. Prav je, da pošljemo, kar naj več moremo. Vred.

vojakom, od feldvebelja doli, ki so leta 1848 in 1849 prisego prelomili in na Laškem pobegnili iz armade, so Cesar po sklepu od 27. febr. l. l. prizanesli in dovolili, da se smejo, ako se niso ukrivili še kakošnega drugega hudo delstva, brez vse kazni poverniti k armadi in doslužiti navadni čas vojaške službe; tedaj se ima tudi tistim, ki so se že prej vernili k armadi, pa so zavolj pobega obsojeni bili k podaljšanji vojaški službi, ta podaljšek odpustiti. — Po cesarskem dovoljenji se ima tistih 10.000 gold., kateri bi bili imeli goriško občino (sosesko) za napravo ceste do Romansa zadeti, iz državne dnarnice plačati. — Že je za gotovo določeno, da perve dni majnika se bota Cesar in Cesarica spet na pot podala in sicer na Ogersko. — Pričakuje se razun drugih novih postav ob kratkem tudi nova postava zastran Judov, nova obertnijska ali rokodelska postava, od ktere se je unidan govorilo, da je za več let odložena, in pa več colnih postav. — 26. dan p. m. je začela avstrijska armada zapuštati Moldavo in Valahijo ter bode spraznila do 15. t. m. popolnoma te deželi, v kterih je od septembra 1854 bila. — Na Angležkem se sedaj od ničesa drugega ne govori kot od volitve novih poslancov za državni zbor. V tem pa se slava poje Palmerstonu, da se menda že sramujejo tisti, ki so mu jamo kopali, pa bojo padli kmali sami va-njo. Do 25. t. m. se pričakuje razglas, ki bode poklical novi državni zbor (parlament), kateri se bo snidel mesca maja. Za vojsko v Kini dela ministerstvo sedaj še krepkeje priprave; 5000 vojakov ima berž tjé odriniti in s francosko vlado je nek že tudi zedinjenje sklenjeno. — Černogorski knez je, kakor smo povedali, že v Parizu, pa do 10. t. m. ni še bil pri cesarji Napoleonu. „Agram. Zeit.“ piše čudno novico, da rusovska vlada noče vprihodnje več Černogorcem darovati navadnega dnarja in da je zatega voljo knez prepovedal, da se v cerkvenih molitvah ne smé več moliti za rusovskega cara!! Nasproti temu pa beremo v drugih časnikih, „da na svet rusovske vlade in z rusovsko dnarno pripomočjo je potoval knez Danilo v Pariz; odtod gré v London, Berolin in na Dunaj, kamor ima perve dni maja priti. Knez želi, da s pripomočjo vseh velikih vlad bise pravda njegova zoper Turke tako rešila, da bi se Černogora zamogla samostojna vzderžati; da bi ji bila rusovska vlada odtegnila navadni vsakoletni donesek, ni res“. Čigava je po tem takem prava? — Iz Carigrada se piše, da so poslednji čas v turški colni v Galati mnogo slovanskih molitvinih knjig zadržali in odvzeli, ktere so imele na Bugarsko iti, ker so našli v njih molitve, naj bi mili Bog pokončal turško carstvo in ga podelil pravovernemu caru. — Čez tisto neumno prerokovanje, da ima repata zvezda 13. roznika našo zemljo razrušiti in pokončati, se berejo sedaj mnoge zabavljice, in prav je, da se neslana novica do dobrega prerešeta. „Res je — pravi neki časnik — „da je repata zvezda od leta 1556, ki je plahega Karola V. s prestola spodila in razujzdanega Filipa na-nj posadila, kje zaostala, ker čas njenega krogoteka je 292 let, in bi bila tedaj imela že leta 1848 priti, pa je ni bilo; morebiti so jo tadanje prekucije ostrašile ali pa je ona nevidno takrat svet prekucovala. Tudi lani je imela priti, pa je spet ni bilo, čeravno so je zvezdogledi pričakovali. Ker je po tem takem očitno, da nihče ne vé, kdaj da ima priti, kdo zdrave pameti more tako prederzen biti, da jo prerokuje na 13. roznika in hoče sedaj celó dan in uro vediti, ko se dosihmal še leto ni moglo uginiti! Kar se pa tiče pokončanja zemlje, na katero ima repatnica terčiti, je prerajtal slavni natoroslovec Arago, da je to z jedrom in repom celó nemogoče in v taki primeri kakor je številka 1 do številke 281 milijonov. Po Heršeljji vaga več milijonov milj dolgi rep le kake 2 lota, njegova gostost in tišavna moč pa je milijon- in milijonkrat manja in slabeja kakor moč zemeljne atmosfere.